

Gazela și ghepardul

Nelu Preda

Cu bot catifelat și-urechi ciulite,
Sfioasă paște în savana deasă,
Picioarele îi sunt alcătuite
Precum o tristie prea mlădioasă.

Sub soarele torid e însetată
Și tot sfioasă merge către râu,
Să se adape, însă dintr-o dată,
Din iarba deasă ce-ajungea la brâu,

Ghepardul a țâșnit precum un arc,
Setos de sânge și înfometat,
Iară gazela părea prinsă-n țarc
În cotul râului învolburat.

Eschive a făcut în salturi lungi,
Din calea sângeroasei carnivore
Și în savană a lăsat doar dungi
Pe sub copacii largi de sycomore.

Felina și-a pierdut vivacitatea,
De-atâtea salturi ce-a făcut în van
Și s-a retras lăsând ferocitatea,
Gazelei ce abia-nplinise-un an.

Aceasta a băut pe îndelete
Din apa râului învolburat,
Astâmpărându-și marea sete,
Ce viața-aproape că ar fi costat.

La fel și-n viață, cel ce e plăpând,
De asuprirea celui mai puternic
Poate scăpa doar mintea folosind,
Eschivele scăpându-l de nemernic.